

**Abból, hogy a külföldi állampolgárságú terhelttel szemben külföldön lefolytatott büntetőeljárás során kényszervallatást alkalmaztak, és ezért a kihallgatást végző rendőrök ellen büntetőeljárás is indult, még nem vonható le az a következtetés, hogy a vele szemben kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása súlyosan sértené a büntetőeljárás során a terheltet megillető nemzetközi szerződésben, vagy az európai uniós aktusban rögzített alapvető jogokat, és ezért annak kibocsátását meg kellene tagadni [Eutv. 5. § (1) bek. f) pont].**

- [1] A Szlovák Köztársaság V. Kerületi Bírósága a minősített lopás miatt a terhelttel szemben folyamatban lévő büntetőügyben 2017. március 24-én 9T. 87/2016. szám alatt európai elfogatóparancsot bocsátott ki büntetőeljárás lefolytatása céljából.
  - [2] A terhelttel szemben Magyarországon, az Sz.-i Rendőrkapitányságon lopás büntette miatt ugyancsak büntetőeljárás indult. Az ügyben a B.-i Járásbíróság 2016. december 20-án kelt számú végzésével elrendelte a terhelt előzetes letartóztatását.
  - [3] A fenti európai elfogatóparancs tekintetében a törvényszék 2017. április 18-án kelt végzésével elrendelte a terhelt (halasztott) ideiglenes átadási letartóztatását.
  - [4] Úgy rendelkezett, hogy az ideiglenes átadási letartóztatást attól a naptól kezdődően kell fogamatba venni, amikor az Sz.-i Rendőrkapitányságon folyamatban lévő büntetőügyben elrendelt előzetes letartóztatás megszűnik, illetve az ügyben kiszabott szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása befejeződik vagy a szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása egyéb okból befejeződik.
- Akként is rendelkezett, hogy az ideiglenes átadási letartóztatás elrendelésétől számított legfeljebb 40 napig tart.
- [5] A magyar Igazságügyi Minisztériumon keresztül megkereste a szlovák igazságügyi hatóságot az európai elfogatóparancs megküldése, valamint kiegészítő információk szolgáltatása érdekében.
  - [6] Az F.-i Törvényszék végzése az F.-i Ítéltábla mint másodfokú bíróság végzése folytán 2017. május 10. napján emelkedett jogerőre.
  - [7] A terheltnek a B.-i Járásbíróság végzésével elrendelt előzetes letartóztatása 2017. december 20-án megszűnt, a büntetés-végrehajtási intézet ugyanezen a napon a terhelt ideiglenes átadási letartóztatását fogamatba vette.
  - [8] Az F.-i Főügyészség átiratában indítványozta, hogy a bíróság rendelje el a terhelt átadási letartóztatását és átadását.
  - [9] Az F.-i Törvényszék 2018. február 19-én kelt, folytatólagos tárgyalás eredményeként

kihirdetett végzésével a terhelt vonatkozásában a Szlovák Köztársaság V.-i Kerületi Bíróság európai elfogatóparancsának a végrehajtását megtagadta.

- [10] A terhelt ideiglenes átadási letartóztatását megszüntette és a szabadlábra helyezését rendelte el.
- [11] Úgy rendelkezett, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget a magyar állam viseli.
- [12] A végzéssel szemben az ügyész jelentett be fellebbezést.
- [13] Álláspontja szerint az európai elfogatóparancs teljesítésével nem sérülnek a terhelt alapvető eljárási jogai. Tény, hogy a terhelt feljelentése alapján hivatalos eljárásban történt bántalmazás miatt eljárás van folyamatban az ügyében eljáró szlovák rendőrökkel szemben, ugyanakkor ez önmagában is azt igazolja, hogy a szlovák állam biztosítja a terhelti jogokat.
- [14] Az ügyészi fellebbezés alapos.
- [15] Az F.-i Törvényszék az eljárási szabályokat megtartotta [2012. évi CLXXX. törvény (Eutv.) 4. §., 8. §., 13. §.].
- [16] Az elsőfokú bíróság valamennyi, a döntése szempontjából releváns tényt és körülményt feltárta és iratszerűen rögzítette.
- [17] A törvényszék pontosan írta le a V.-i Kerületi Bíróság előtt a terhelttel szemben folyamatban lévő büntetőeljárás tárgyát képező cselekményt és törvényesen állapította meg e cselekménynek a magyar Btk. szerinti minősítését [Btk. 370. § (1) bek. (2) bek. bc), (3) bek. ba) pont]. Ennek alapján helyesen állapította meg az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló ügy tárgyának a kettős büntethetőségét.
- [18] Az F.-i Törvényszék vizsgálta, hogy van-e olyan ok, amely alapján mérlegelés nélkül, vagy a bíróság mérlegelésének eredményeként szükséges az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása.
- [19] Úgy ítélte meg, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadását mérlegelés nélkül megalapozó ok áll fent, mert az európai elfogatóparancs végrehajtása súlyosan sértené a büntetőeljárás során a terheltet megillető nemzetközi szerződésben vagy európai uniós aktusban rögzített alapvető jogokat [Eutv. 5. § (1) bek. f) pont].
- [20] Az F.-i Törvényszék megállapítását arra a tényre alapozta, hogy a terhelt az európai elfogatóparancs végrehajtása tárgyában tartott tárgyalások során arra hivatkozott, hogy a szlovák büntetőeljárásban bántalmazás, illetve kényszervallatás áldozata lett.
- [21] A Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma a 2018. január 19-én kelt átiratában arról tájékoztatta az F.-i Törvényszéket, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátása alapjául szolgáló eljárásban a terhelt sérelmére elkövetett, hivatalos személy jogkörével való

visszaélés és zsarolás bűncselekménye miatt eljárás indult a rendőri testület tagjai ellen [szlovák Btk. 206. § (1) bek.] Az eljárás alapja – az elsőfokú bíróság végzésében részletesen rögzített – azon körülmény, hogy a szlovák nyomozati eljárásban a nyomozó hatóság tagja a terheltet beismerő vallomás kikényszerítése érdekében bántalmazta, neki több, nyolc napon belüli gyógytartamú sérülést okozott. Az átirat tartalmazza azt is, hogy a hivatalos személyekkel szemben indult eljárásban alappal feltehető, hogy a terhelt meghallgatása után a nyomozati eljárás anyagát vádemelési javaslattal küldik meg az ügyészségnek.

- [22] Az F.-i Törvényszék figyelembe vette azt is, hogy a hivatalos személy jogkörével való visszaélése tárgyában indult eljárásban még nem áll rendelkezésre a jogerős határozat, de úgy foglalt állást, hogy az európai elfogatóparancs teljesítéséről történő döntéshozatal során – a rövid határidők miatt – a jogerős határozat meghozatala nem várható be.
- [23] Ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján nem támasztható ésszerű kétely a tekintetben, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló büntetőeljárásban súlyosan sérültek a terheltet megillető, nemzetközi szerződésben, illetve európai uniós aktusban rögzített alapvető jogok.
- [24] Alappal feltehető ugyanis, hogy az eljárásban megsértették az Európai Unió Alapjogi Chartájának I. cím 1. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a 3. cikkében írt személyi sérthetlenségéhez fűződő, illetve a VI. címben 48. cikkében oltalmazott ártatlanság védelméhez és a védelemhez való jogait, illetve az ellene folytatott nyomozati eljárás a 4. cikkben megfogalmazott kínzás és embertelen bánásmód tilalmába ütközött.
- [25] Az Alapjogi Charta olyan európai uniós jogi aktus, amely az alapvető jogok biztosítására hivatott, amennyiben az abban rögzített több jog sérelmének az alapos gyanúja megállapítható, meg kell állapítani azt is, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása súlyosan sértene a büntetőeljárás során terheltet megillető meghatározott jogforrásokban rögzített alapvető jogokat [Eutv. 5. § (1) bek. f) pont]. Ennek hiányában az európai elfogatóparancs megtagadásnak ezen oka nem lenne értelmezhető.
- [26] A másodfokú bíróság egyetértett az F.-i Törvényszéknek azzal a megállapításával, hogy alappal feltehető, hogy a terhelttel szemben a minősített lopás bűncselekménye miatt folyamatban lévő, az európai elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló büntetőeljárás nyomozati szakában súlyosan sérültek az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített az elsőfokú végzésben, megjelölt alapvető terhelti jogok.
- [27] Egyetértett azzal is, hogy e körülmény figyelembevételéhez nem szükséges a jogsértés megtörténteinek a jogerős megállapítása.

- [28] Nem értett egyet azonban azzal a következtetéssel, hogy e miatt a múltbeli, egyszeri jogsérelem miatt az is alappal feltehető, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása ezen – vagy más – alapjogok sérelmének a további veszélyét hordozná magában.
- [29] Az elsőfokú bíróság által megjelölt kötelező megtagadási okot a 2017. évi XXXIX. törvény (Mód.tv.) 69. § (1) bekezdése iktatta az Eutv.-be 2018. január. 1-ei hatállyal „az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti eljárásról” szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 1. cikk (3) bekezdésében megjelenő, terhelti alapjogok biztosítása érdekében.
- [30] A kerethatározat a preambulumban rögzíti, hogy „az európai elfogatóparancs szabályozása a tagállamok közötti nagyfokú bizalomra épül. Végrehajtása csak abban az esetben függeszthető fel, ha a tagállamok egyike súlyosan és tartósan megsérti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített alapelveket, és ezt a Tanács a Szerződés 7. cikkének (1) bekezdése szerint, a 7. cikkének (2) bekezdésében rögzített következményekkel megállapítja”. [2002/584/IB. kerethatározat preambulum (10) bek.]
- [31] Ehhez kapcsolódóan a Mód.tv. indokolása is leszögezi, hogy „Az Európai Unió tagállamai között alapelv a kölcsönös elismerés, a kölcsönös bizalom, amelybe - különösen az utóbbi évek tisztességes eljárást érintő uniós jogalkotási folyamatára figyelemmel - beleértendő az azzal kapcsolatos bizalom is, hogy valamennyi tagállam biztosítja a terheltek alapvető jogait”. Hivatkozik továbbá az Európai Unió Bírósága által a C-388/08. PPU. számú Leymann ügyben kimondott, és ezt követően rendszeresen hivatkozott alaptételre, miszerint a tagállamok főszabály szerint kötelesek végrehajtani az európai elfogatóparancsot. Az európai elfogatóparancs megtagadására az alapjogi sérelmek okán csak a ténybeli adatokkal alátámasztott, valóban indokolt esetben kerülhet sor.
- [32] Jelen esetben nincs ténybeli alap annak a megállapítására, hogy a szlovák bíróság előtt minősített lopás büntette miatt a terhelttel szemben folyó eljárásban a terhelt jogai további súlyos sérelmet szenvednének.
- [33] A szlovák igazságügyi szervek hatékonyan és törvényesen reagáltak a terheltet ért jogsérelemre, a hivatali helyzetükkel visszaélő rendőrökkel szemben büntetőeljárás indult, abban előreláthatóan vádemelésre is sor kerül. A kibocsátó állam a hivatalos személyekkel szemben indult eljárással kellő garanciát szolgáltatott arra, hogy fellép a hasonló jogsérelmekkel szemben, eljárásában biztosítja a terhelti alapjogokat.
- [34] Az eljárás nyomozati szakasza befejeződött, az eljárás további része nem a rendőrhatalóság előtt folyik, így a terhelt és a rendőrhatalóság egyes tagjai közötti érdekellentét

manifesztálódása nem realitás.

- [35] A terhelt maga is többször hangsúlyozta, hogy szabadlábra kerülése esetén személyesen kíván megjelenni a szlovák bíróság előtt, azért, hogy a vele szemben folyó eljárásban meggyőződése szerint védekezhessen. Ebből az következik, hogy az eljárásban maga sem feltételezi alapvető jogainak a sérelmét. A jogsérelem – a terhelt által hivatkozottakkal ellentétben – az átadási letartóztatás és átadás tényéből sem következik.
- [36] Az európai elfogatóparancs végrehajtásának a megtagadása nem lehet a kibocsátó tagállammal szembeni egyfajta szankció egy korábban megvalósult eseti, alapjogi sérelem miatt.
- [37] A megtagadás vizsgált esete csak az Európai Unióról Szóló Szerződésben, illetve az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapelvek védelmét szolgálhatja és rendszerszintű, szélesebb körű aggályok esetén állapítható meg. Ezt igazolják a 2002/584/IB. tanácsi kerethatározat preambulumban meghatározott példaként jelölt esetek, amik az átadás megtagadásának a lehetőségeire vonatkoznak. E körbe tartozik, ha objektív adatok alapján alappal feltehető, hogy az elfogatóparancs kibocsátására azért került sor, hogy adott személy neme, faji vagy vallási hovatartozása, etnikai származása, állampolgársága, anyanyelve, politikai meggyőződése vagy szexuális irányultsága alapján vonják büntetőeljárás alá, vagy megbüntessék, illetve feltehető, hogy helyzetét bármely ilyen körülmény hátrányosan befolyásolja [kerethatározat preambulum (12) bek.]. Megtagadásra ad okot, ahol annak áll fenn a veszélye, hogy az adott államban a keresett személyt halálbüntetésnek, kínzásnak, vagy egyéb embertelen vagy megalázó bánásmódnak, illetve büntetésnek vetik alá [kerethatározat preambulum (13) bek.].
- [38] A terhelttel szemben az európai elfogatóparancs lopás bűncselekménye miatt került kibocsátásra, ami szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett, sem az eljárás tárgya sem a jogkövetkezmények nem fenyegetnek a fenti jogsérelmekkel.
- [39] Az átadás feltételei fennállnak, megtagadási ok nem állapítható meg, ezért az átadási letartóztatás és az átadás elrendelésének van helye. [Eutv. 13. § (1) bek.]
- [40] Az átadási letartóztatás a terhelt átadásáig tart, helyette más kényszerintézkedés nem rendelhető el. [Eutv. 14. §]
- [41] Az F.-i Ítéltábla mint másodfokú bíróság az F.-i Törvényszék végzését a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fenti tartalommal megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

(Fővárosi Ítéltábla 5. Beüf. 10.142/2018.)